

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
— 504-060.
Конто почт. шл. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
получен.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місцеві 3-00 год.
Чергові 13-00 „
Почта 30-00 „
Річна 60-00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, Фран-
ції, Голландії, Бельгії 20 фр.
фр. Чехословаччині 30 ч. к.
— в усіх інших краях по
7-50 год.

Телеф. Редакції 229-41.
Друківня: 227-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИКІРНИКА
20 сот.

Большевицькі війська на Словаччині.

ПРОТЕСТ ДО ЛІГИ НАЦІЙ.

ЖЕНЕВА, 11. 5. ПАТ. Представники словаць-
кої організації в Женеві секретаріаті Лі-
ги Націй протест проти проникнення больше-
вицьких військ до Чехословаччини. Як ствер-
джує потім, у зв'язку з організацією большевиць-
ких загонських баз у багатьох словацьких міс-

цевостях розміщені совітські саперські та ле-
гунські війська; в кількох місцевостях побуду-
вали для них окремі бараки. Члени совітської
делегатії переводять військову інспекцію те-
риторії Словаччини.

Італія анектувала Абісинію.

ІМПАТОР ЕМАУІЛ — ЦІСАРЕМ, БАДОЛІО —
КІНІКОРОЛЕМ, ГРАЦІАНІ — МАРШАЛОМ.

РИМ, 11. 5. ПАТ. Король Віктор Емануїл ви-
дав декрет такого змісту: 1. стаття: Територія
та населення Абісинії переходить під повну су-
веренність Італійського королівства; король
завдяки та його наслідники матимуть титул цисаря
Абісинії; 2. стаття: Абісинією упродовж та за-
слідку її генеральний губернатор з титулом ві-
це-короля; йому підлягають всі військові та цив-
ільні органи, крім того губернатори Сомалі та
Еритреї. Віце-короля іменує король на висок
пошани. Другий декрет дає становище ві-
це-короля маршалові маркізові Бадоліо. Ген.
Граціані дістає від короля титул маршала.

СТАНОВИЩЕ ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ, 11. 5. Аванс, повідомляючи про
те, що Абісинія, додає: Французький уряд сво-
го часу попередив Італійський, що робить всякі
застереження щодо процедури, яку прийняла
Італія.

КІНЕЦЬ АБІСИНЬСЬКОГО ФЕОДАЛІЗМУ.

АДІС АБЕБА, 11. 5. ПАТ. Італ. командування
хотіло перевести радикальні зміни в адміні-

страційному устрою Абісинії. Знесуть станови-
ще расів та ліквідують цілий феодальний
устрій.

ІТАЛІЯ ОРГАНІЗУЄ ТУЗЕМНУ АРМІЮ.

АДІС АБЕБА, 1. 5. Райтер. Італійці почали
звербувати в Абісинії туземну армію. До вер-
бувальних урядів по різних ділянках міста
зголошується багато абіс. воїнів.

АМНЕСТІЯ?

РИМ, 11. 5. ПАТ. Говорять, що з нагоди
анексії Абісинії король проголосить амністію.

СТРІЧА ДРОХ ІТАЛІЙСЬКИХ АРМІЙ.

РИМ, 11. 5. ПАТ. Вчора один кур'єр 46. пол-
ку піхоти, махнувши з Адіс Абеби (північний
фронт) увійшов до Диредау, яку завоював дав-
ніше 221. кур'єр легії Італії з акордону, що
належить до підданого фронту генерала Гра-
ціанія.

БОЇ В ДИРЕДАУ.

ДЖИБУТІ, 11. 5. ПАТ. Абісинські воїни з
Огдену зрабували туземну ділянку міста, а
опісля завоювали й європейську, але францу-
ські відділи сенегальських стрільців їх відкину-
ли з великими втратами.

Що на це Ліга Націй?

ПАРИЖ, 11. 5. Аванс Зближені до Ліги Націй
члени підкреслюють, що негус має дальше право
вислати представника до Женеви. Односторон-
ні рішення італ. уряду не може змінити правни-
ко-статусу. Подібно під час світової війни не втра-
тили правного існування Сербія, занята зовсім
нім. Бельгія, занята майже зовсім ворожими вій-
ськами. Як загально думують, одним з головних
членів Ради Ліги буде не визнати dokonаного
факту, перед яким поставила її Італія, а навпаки
дальше підтримати правні взаємини між Лігою
й абісинським урядом. З огляду на те годі спо-
діватися, щоб скоро знесли санкції.

ЗВІТ МІН. ФЛЯНДЕНА.

ПАРИЖ, 11. 5. Аванс. На суботнішньому засі-
данні ради міністрів мін. Флянден зложив звіт зі
своїх заходів для замирення між Італією й Ан-
глією та висловив жаль, що Англія не погодила-
ся на переговори у підходящий час. Мін. Флянден
піднявся сповні квестіонара, згадав про стано-
вище Млоді та Балканської Антанти, зокрема
й порушення Сен Жермену, крім того

подав мотиви, через які Франція погодилася на
ревізію льозанської конвенції про Дарданелі.

СТАНОВИЩЕ ДРУГОРЯДНИХ ДЕРЖАВ.

ЖЕНЕВА, 11. 5. ПАТ. Представники тав. північ-
них держав, Еспанії та Швейцарії відбули в Же-
неву наради і здається рішучі зайняти вибіжну-
че становище до абісинської справи.

ІНДУСИ В ОБОРОНІ АБІСИНІЇ.

КАЛЬКУТА, 11. 5. ПАТ. З ініціативи голови
Індуського конгресу відбувся в Калькуті „день
Абісинії“ як протест проти підбою тієї країни.
На вічах рішили домогтися, щоб Індія висту-
пила з Ліги Націй, опісля намагалися демон-
струвати перед італ. консулятом.

РАДА ЛІГИ ЗБИРАЄТЬСЯ НИНІ В 17. ГОД.

ЖЕНЕВА, 11. 5. ПАТ. Засідання Ради Ліги
Націй було визначене на 10.30 год.; в остан-
ній хвилині пересунули цей реченьє на год.
17 ту цього самого дня. Мін. Іден, який буде
председником нинішньої Ради, прибув уже до
Женеви. Прибув також барон Альоїзі з Італії та
Поль Бонкур з Франції

Націоналістичний уряд в Єгипті.

КАІРО, 11. 5. ПАТ. Ногас Паша створив но-
вий уряд, зложений виключно з вафистів; для
себе затримав теку внутр. справ та адм. справ. Ре-
гівні рада затвердила склад нового уряду.

Новий президент Еспанії.

МАДРИД, 11. 5. ПАТ. Азанду вибрали президентом 754-ома голосами на 846.

В середу 13. травня 1936. у ВЕЛИКОМУ ТЕАТРІ в год. 8-й:
ГРУБІ РИБИ Мих. Балуцького. Архитвір гумору.

У ТЕАТРІ РІЖНОРОДНОСТЕЙ дві вистави в год. 7.30 і 9.30
3 ПЕРЕДІЛКОМ Гостинні виступи Цирульника Варшавського:

Зімінська — Желіховська — Терне — Яроші — Ольша — Рентген.

Що в молодості придбаєш — те на ціле життя
маєш! — тому від молодих літ складай свої
соціальні звички.

Кооперативному Банку
„ДНІСТЕР“
у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20.

Інші поклоняються традиції — ми її валимо...

Львів, 11. травня 1936.

Коли ще жив Йосиф П'ясудський — не було
жодного поганого слова, якого не виписали ав-
тори пречислених пашкалів на його особу. На-
ходився Йосиф П'ясудський в осередку полі-
тичної боротьби, сам був безогадний і супроти
нього не перебрали у засобах. Але коли Йосиф
П'ясудський замкнув саме рік тому на віки очі
— зачинилися уста всіх його противників і во-
ргов. За допомогою Йосифа П'ясудського най-
штовхався весь голіський нарід. Коли лідери си-
деції, яка невідділа П'ясудського всіми фіо-
рами душі та з якої середовища вийшов Елі-
ауш Невідомський, що готовився вбити П'я-
судського і його Нарутівча, як його довіре-
ного і наслідника, коли ті лідери си-
деції відділами тлілими останкам Йосифа П'я-
судського поклоня, то це був не тільки жест ан-
царської куртуазії: це було признание величчя
того діяча для польського народу, це було
ствердження величчя його ролі, яку відіграв Йо-
сиф П'ясудський у польській історії. Смерть
П'ясудського створювала відразу ту історичну
перспективу, якої се давала актуальна політи-
чна боротьба за його життя. І П'ясудський пере-
став бути предметом атак та оборони, обожня-
ня і ненависті, позитивної і негативної крити-
ки, перестав бути темою подмаки. Він став цін-
ністю всієї польської нації, символом збройної
боротьби за польську державність, першим го-
лосом відраженню польської держави, твор-
цем її збройної сили, воєнним вождом і найви-
щим військовим достоїнством. І коли найшов-
ся у Варшаві такий короткозорний редактор,
який не відчув особливості історичного моме-
нту 12 травня 1936 року, гадав, що можна про-
дсвжувати з П'ясудським політичну боротьбу
та відмовився через те помістити маніфест пре-
зидента, до греху днів його часопис мусів змі-
нити назву: не через адміністративні репресії, і
через стихійний відрух читачів часопису, запек-
лих до того часу противників П'ясудського, —
які тепер валили редакцію газети протестами та
адміністрацію газети — відмовою передплати.
Не минув рік з того часу, як у „Бунті Молоді“
найшовся поклик до організаційного об'єднання
санітарної і сидельної молоді з таким аргумен-
том, що — мовляв — нема вже поділу поміж
на п'ясудників і антип'ясудників: всі поляки є
уже п'ясудниками, бо всі вони польські держав-
ники, що мають честь для рідної армії і рідної
найновішої історії. На те не відважася у поль-
ському громадянстві ані один голос застережен-
ня: бо хоча політична боротьба довкола устрою,
що його закріпив своїм підписом Йосиф П'я-
судський, і довкола всієї державної системи,
яка зродилася у близькому чи дальшому на-
слідку з П'ясудського, хоч та боротьба триває
в останніх роках життя маршала, то проте особа
П'ясудського стоїть поза тією боротьбою. Не то-
му, що нема його в живих, тільки тому, що
його смерть створила йому вже іншу характе-
ристику, відповіла його ім'я від таких у великій
історичній планшій розмірною людських діл, як
слова державна конституція, чи боротьба за та-
кий або інший устрій внутрішніх політичних
сил держави. Ім'я П'ясудського, зв'язане з тими

великими ідеями, яким поклоняються всі поляки — і тому того імені ніхто з поляків не стане сьогодні обкидати грудьми болота, що заплямити того імені не в силі. Тому, коли завтра в полудне затриває умовлений сигнал, ані один поляк не заважуватиме непристойним словом ані жестом урочистої зхвилюваної тиші не честь достойного П'яйніки. І знову не буде це тільки жест куртуазії: це буде черговий поклін, від диний поляками їхньому великому землякові, якого слова й учинки могли багато декому не подобатися, могли багато декого ворохобити і гнівати, боїти, ранити, ламати, — але якого індивідуальності і заслуг вірний поляк не стане сьогодні kwestionувати. Це буде поклін легенді П'ясудського, поклін історичній традиції, до якої належить вже особа П'ясудського. Бо так каже здоровий інстинкт нації, так каже культ для рідної історії і її квінтарів, так каже свідомість власної гідності і пошана до себе самого, як члена своєї нації.

Коли згадуємо з приводу роковин смерті Йосифа П'ясудського про культ його імені у поляків, коли в роковини його смерті не можемо стриматись від вислову жалю, що все ще не находять у польсько-українській дійсності відгуку колишні слова пок. маршала на тему рівності народів та справедливої національної політики, то поруч із цим виривають у нас рефлексії про місце, яке займають в українському громадянстві, у душах і пам'яті українського народу, імена чільних наших історичних постатей. Переводити паралелю з іменем Йосифа П'ясудського так само важко, як важко знайти два народи у світі з подібними питомостями адачі та з подібною рідною історією. Але деякі аналогії все-таки можливі. Був і в нас голова відроджені держави, фаватичний звеличник української збройної сили, вождь армії у визвольній війні, найвищий військовий достойник. Помер не у столиці рідного краю у розкішній палаті, лише згинував як бідний емігрант від ворожих куль на вулиці чужинського міста. І в тому моменті затихла була вся політична вахханалія, яка велась була довкола його особи за його життя: не з куртуазії в обличчі смерті, а через стихійне вичуття правди, що ось відійшла на віки небуденна людина, яка силою революційних обставин та власної індивідуальності відіграла історичну роль в житті народу та залишила для чергових поколінь своє ім'я зв'язане нероздільно з великими ідеями: культу збройної сили, епестости боротьби з Московщиною, безперервності державницької традиції. І тому не дивниця, що в 10-ті роковини смерті Симона Петлюри, які припадають теж на цей місяць травень 1936 року, українське громадянство приготується до врочистого відзначення пам'яті Головного Отамана, дарма, що сама форма святкування може підлягати дискусії. І ось напередодні тих сумних роковин знаходиться редактор, який у газеті, що є власністю українського єпископа, поміщує на Симона Петлюру — політичний пашквіль!

Неймовірно, але правдиве. В останньому числі „Нової Зорі“ з 10. п. м. на близько двох сторінках часопису пишеться передрук зі старої брошури С. Томашівського „Під колесами історії“, — з такою особистою зайкою на особу Петлюри і такою полемікою з його ділами, начеб це був не 1936 рік, не момент 10-их роковин смерті Петлюри, а осінь 1919 року, коли Петлюра стояв на чолі однієї політичної течії, або наче це той час емігрантської гризні у 1922 році, коли можна було у Берліні, в тилі редакційної кімнати „Українського Слова“ лаяти Петлюру, як не-

нависного емігранта з париського бруку. Для редактора „Нової Зорі“ не робить різниці, що в міжчасі париський брук зросівся кров'ю Петлюри, що та смерть таки заважила на терезках оцінки ролі і значіння Петлюри. Очевидно, що сам момент роковин смерті Петлюри — того редактора вже ні трохи не бентежить. Повторяємо: поміщена колишня стаття пок. С. Томашівського не є спробою поважної історичної — нехайби навіть негативної — аналізи; це наскрізь політичний пашквіль; чейже поважна історична аналіза не могла писати титулу „головний отаман“ виключно тільки у „лапках“, та не орудувала такими словами, як „тип семінариста“, „професійний канцелярист“, „політичний наймит“... Якаж це історична аналіза, коли сьогодні, в десять літ після збівства Петлюри читаємо: „Прихильники Петлюри не матимуть і того задоволення, що їх герой трагічна фігура. Тут же ані одної трагічної рисочки! Неудачник, який не зміг зійти зі сцени з драматичним ефектом та збереженням особистого достоїнства — це не герой навіть для театру“. Стріли Шатрибарта з 25. травня 1926 року не годяться для редактора „Нової Зорі“, що сьогодні передруковує ті слова, видно — навіть для театру! А сам автор такої характеристики Симона Петлюри дістає ще в редакційній примітці „Н. З.“ фірму „найбистрішого українського історика“...

Очевидно, що в полеміку з тезами і твердженнями такої оцінки вдатись не будемо. Мимходом тільки можна зазначити, що колиб стосувати головну тезу тієї статті, що тільки „остаточний успіх діяльності“ є єдиним критерієм для оцінки якогось діяча, то передовсім французькі мусілиб викинути з Пантеону кистки Наполеона, — того діяча, якого „остаточним успіхом“ була смерть поверх пів мільона французів по всіх кутках Європи без ніякої користі і потреби для рідного краю, зруйнування французьких фінансів на війни, зроджені головно з безмежної амбіції однієї людини та доведення ситуації до віденського конгресу, на якому його запеклий антагоніст Талейран мусів рятувати Францію перед плянами розподілу. Шодо нас, українців, то ми мусілиб викинути на смітник таких „неудачників“, як Богдан Хмельницький з його „остаточним успіхом“, прилучатим у Переяславі, як Іван Мазепа, що в „остаточному успіху“ тікав зпід Полтави і найшов могилу на чужині як обидва „неудачники“ Орлики, — як Грушевський, що сльпим нуждарем помер на московському засланні, як Петрушевич, що коротав віку на чужині, як усі наші воїни, як усі взагалі будівничі рідної історії, що в „остаточному успіху“ мають українську землю з її кінцями стіни...

Очевидно, річ не в полеміці на тему критерію історичної оцінки. Річ у тому атавістичному гоні, що каже декому з українців обезціно-

ПАРЦЕЛІ

при вул. ЗАМКОВІЙ

дешево на продаж.

Відомість Д-р ШТОКЕЛЬ,
Львів, Галицька 9, тел. 237-37.

вати різну бувальщину, стягати з педесталу історичні постаті навіть не в ім'я історичної правди, а якоїсь вродженої, з кровю батьків одиченої ненависті і зависти супроти всякої історичної величини, з якогось вродженого садистичного підходу до всього, що різне: замість добувати позитивне з минулого, шукаємо лише негативного, замість творити героїські легенди, всю енергію висиласемо, щоб їх розбивати, замість помалати, щоб виростав культ героїських постатей і величчя ідей — осмішуємо і постаті й ідеї. Авторитетизм? Ні, самобичування і самоопльовування. Затрачання всякої межі поміж буденною політ. боротьбою (в якій теж методи жорстокі) та підходом до історичних подій. Очевидно, коли „Франко атест, Шевченко горлоріз, Дрогоманів анархіст, Грушевський написав, що копають ячмій“ (слова з відкритої редакції „Нової Зорі“ у Детройті в листопаді 1925 р.), то й Петлюра лише „семінарист, канцелярист і неудачник“. Якаж вимагати від когонебудь з чужинців пошани до такої нації: або дійсно українська нація має тільки такі мізерні фігури, або до вік з неї сміятимуться, коли сама себе не шануватиме.

Симон Петлюра перестав бути власністю „петлюристів“. З імені Симона Петлюри не вільно робити прапору для якоїсь однієї актуальної політичної тактики. Права до шанування пам'яті Петлюри не повинні узурпувати собі ніякі гуртки ані використовувати для якихнебудь своїх вузьких цілей. Але й імені Симона Петлюри не вільно сьогодні кидати у болото та толочити його чобітьми. Бо те ім'я належить сьогодні вже до історичної традиції, це ім'я є вже власністю героїської легенди. І коли хто й не співчуває душою цій легенді, то може розумово відповісти на запит: який глузд валити легенду Петлюри? Кого і що ми поставимо на її місце? Чи взагалі стільки у нас уже героїських легенд і така наша розкішна ситуація, що нам взагалі більше легенд не треба? А коли й ці аргументи декого не переконують, то може переконати їх ствердження факту: чи не кому подібався, чи ні, Симон Петлюра теки був головним вождом української армії, був найстаршим рангом українським військовиком, був головою української держави і — згинував через своє ім'я, різне для ворогів української національної справи. І поки живуть українські воїни, члени колишньої української армії, поки живуть одичалі, для яких ідея збройної української сили та ідея державницької боротьби не пустий звук, полагати імені Симона Петлюри не вільно.

І. Кедрия.

Кров на вулицях Солуні.

Генеральний страйк у Греції.

АТЕНИ, 11. 5. ПАТ. Як стверджує урядовий комунікат, в суботу дійшло в Солуні до заворушень, підчас яких убили 8-ох людей і 18-ох ранили.

СТРАЙК ТРИВАЄ ДАЛЬШЕ.

АТЕНИ, 11. 5. ПАТ. Страйкарі домагаються — поза змінами дотично проці — двимісяч губернатора і префекта поліції, кар для поліційних службовців, що спричинили проливи крові та звільнення арештованих за страйк. Уряд більшості умовин не прийняв, тому страйк триває далі. Урядовий комунікат запевняє: „Робітники можуть рахувати на зичливість уряду, але не сміють піддатися протидержавним елементам“.

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці М. ВІК у Ягальовська ч. 24. Шліфоване 50 x 100 см. Тел. 252-34.

ГРІЗНІ ЗАВОРУШЕННЯ В СОЛУНІ.

БІЛГОРОД, 11. 5. ПАТ. Нині в 5. год. рано починається в цілій Греції маніфестаційний ген. страйк. Влада видала постанови, щоб за побігів заворушенням, до Солуня вислали 4 торпедовці та 2 відділи кінноти з Ляріси. Губернатор Македонії намагається злагодити ситуацію особистою інтенсивністю.

МОБІЛІЗАЦІЯ ЗАЛІЗНИЧНИКІВ.

АТЕНИ, 11. 5. ПАТ. Як лише профес. союз проголосили страйк, президент Метаксас скликав засідання ради міністрів, що вирішило го-

ЖИВЕЦЬ - ШКЛО, львівське вавідство:

Купелі: сірчані, боровинкові

і потасово-ультрафіолетові. —

Сезон: від 15-го травня по кінець вересня.

Ціни знижені.

стрі постанови, щоб задержати лад. Через нічний день у всьому краю заборонені всякі збори. Всіх залізничних службовців змобілізували, забороняючи їм прилучуватися до страйку та маніфестацій. Пенарі ані шофери таксівок не прилучуються до страйку.

Більшість залізничників послухала мобілізаційного наказу і ніші стануть перед воєнним судом.

СОЛУНЬ, 11. 5. ПАТ. До ніяких сутичок не дійшло. Портова влада запевняє, що приїзд 4-ох торпедовців до Солуня був передбачений у планах маневрів.

У епідемічному похороні жертв заворушень взяло участь коло 10.000 осіб; тіла поховали потайки.

Філія задумує організувати драматичний кружок, давати відчити і курси мови та читання й писання по українськи. Читальню найбільше цікавлять воєнство в Підкарпаття, що служить у Кошицях і рідко чує своє рідне слово.

Б повна надія, що кошицька філія поширить культурну працю і на інші місцевості заповідної дотепер Припінщини.

Емерити в обороні своїх прав.

В селі польського Сокола у Львові відбулося минулої неділі віче емеритів при участі понад тисячу місцевих громадян і багатьох делегатів із краю. Віче відкрив през. Попаль, що аясував історію покриття державних емеритів, і пригадав протести та меморіали, вислані до сейму та сенату, які на жаль, досі не подіяли.

Основний реферат виступив ем. суддя найвищого суду Краєс і виклав покриття, яке терплять емерити від президентського декрету з 22 листопада 1935. р. Цей декрет є неважкий, говорив референт, він виданий всупереч конституції, він відбирає емеритам їх власність, їх набуті права!

Другий реферат виступив ем. полк. Кавецький, що в довшому виводі навістив роль держави та її відношення до громадянина, а також роль прав та його значення у зв'язку з покриттям емеритів.

Опісля вібрані на вічу прийняли резолюцію, в якій зажадали внесення президентського декрету про емеритів як невідомого з конституцією та негального припинення його виконавцями до часу унормування емеритальної проблеми законодавчим шляхом.

Крім того зажадали встановлення заходів цього окремої комісії, а також з об'єктивних представників уряду та з представників емеритських організацій, яка займеться оправданням поданням справи.

Над порушеннями в рефератах справами виявилася довша гаряча дискусія.

Німецьке шпигунство в Бельгії.

Бельгійська влада відкрила шпигунську акцію, яка має на меті роздобути планів нових фортифікацій, які побудовано в південній Бельгії як продовження французької лінії „Мажінота“. Велике занепокоєння викликає у Брюсселі вістка, що в німецьких руках знаходяться плани фортифікацій Батіс, які є останнім висловом новітньої техніки і під деяким оглядом перевищують навіть славі фортифікації французькі. Форт Батіс творить у Бельгії невідступну точку опору і будували його сотні.

Зачувати, що бельгійська влада арештувала головного німецького шпигуна, який перекупив робітників, що були заняті при будові тих фортифікацій, і на основі їхніх інформацій аздав план, відтворюючи вірно конструкції цілого форту. Одночасно викрито іншу шпигунську акцію.

Чому Гайле Селясіє покинув Абіссинію?

Підчас прийняття для преси Гайле Селясіє заявив, що газова акція італійських літвірів була причиною його виїзду з Абіссинії. Довготривалі газові нагони зовсім адеморалізували абіссинське військо. Абіссинці добували в них божу наву, думаючи, що гази йдуть з неба. Панічно втікаючи, заатакували навіть цісаря. В тих умовах не лишилося нічого іншого, як залишити фронт і вернутись до Адіс Абеба. Після повороту до столиці негус відбув воєнну раду з расами та пропонував перенести уряд у гори і вести далі боротьбу, однак раси відмовили послуху, мовляв: проти цісаря не мають змоги оборонитися. Супроти цього, цісар рішив покинути Абіссинію та боротися за її незалежність на чужині.

Гайле Селясіє виглядає дуже але, він хворий; перебуває під постійною опікою голоного лікаря жидівської лічниці в Брюсселі. Про виїзд цісаря до Європи, покищо нема мови.

Негус намагається вести в готелі протігалітську пропаганду. На чорній готелівській таблиці оголошень, помітив відозву зі закликом до гострого осудження італійців зм. їхню газову акцію. Італійський генер. консул в Брюсселі запротестував проти цього, звертаючи увагу, що негус як ніхто у Брюсселі, невідповідно поводить ся.

НЕГУС ІДЕ ДО ЖЕНЕВИ?

ЕРУСАЛИМ, 11. 5. ПАТ. Як подають з окруження негуса він виїде до Женевы, щоб особисто боронити справу Абіссинії перед Радою Ліги Націй.

Станиславівське воєвідство і станиславівський повіт у світлі перепису з 1931 р.

(Докінчення.)

Х.
Коли йде про господарський характер станиславівського воєвідства, то всі повіти вказують у величезній більшості хліборобське заняття населення. Хлібороби становлять від 65 до 85 відсотків усього населення. В горіх перевагу має

очевидно годівельна продукція над хлібом. Крім того, промислові і торгівельні заняття населення мають всюди невеличкі відсотки, більш лише по більших містах воєвідства (Острий, Коломия, Надвірня, Станиславів), як це бачимо на поданій таблиці:

ПОВІТИ	Хліборобство	Промисловість і промисл.	Торговля	Комунікація	Інші заняття	% хліборобів
Острий	99.988	21.056	8.342	7.751	15.484	65.0%
Доліна	80.007	23.956	4.518	1.636	8.256	67.6%
Надвірня	103.477	21.399	5.127	2.345	8.364	73.6%
Коломия	129.239	18.117	9.191	4.274	15.179	73.4%
Косів	74.300	10.367	3.527	995	4.783	79.1%
Сквятин	63.839	5.290	3.139	1.430	4.327	81.8%
Городенка	78.699	6.443	3.209	530	4.013	84.7%
Томач	98.176	7.727	3.716	1.348	5.061	84.6%
Станиславів	118.295	25.022	13.928	13.966	27.148	85.0%
Калуш	81.099	9.418	3.103	787	4.845	82.3%
Жидачів	68.235	7.168	2.872	954	4.588	81.4%
Рогатин	107.080	7.533	4.988	1.459	5.887	84.1%

Перепис з 1931. р. подає нам вітніці незначайно інші фактуальні цифри дані, що ілюструють земельні відносини в кожному повіті. Для кожного повіту подана там загальна кількість господарств (хліборобських родичних гуртів),

відтак число господарств малої, середньої та більшої посілости, яке припадає на про загальну кількість.

На нижче поданій таблиці вібрані цифри дані для всіх повітів та для цілого воєвідства.

ПОВІТИ	Загальна кількість господарств (род. гуртів)	менше як 2 га	2—5 га	5—10 га	10—15 га	15—50 га	більш як 50 га	Відсоток мало-земельних
Острий	17.893	6.627	5.232	1.155	388	144	37	41.0%
Доліна	14.371	9.355	3.089	610	90	38	4	65.0%
Надвірня	20.924	15.176	3.327	615	83	74	14	75.0%
Коломия	26.512	17.368	5.816	980	111	47	45	65.0%
Косів	14.866	8.049	2.652	893	233	206	31	54.0%
Сквятин	12.608	7.819	2.942	489	58	29	17	62.0%
Городенка	14.122	6.042	4.379	915	93	43	36	43.0%
Томач	18.431	10.237	5.355	948	137	52	34	55.0%
Станиславів	23.573	14.149	5.890	1.000	110	59	28	60.2%
Калуш	16.074	9.241	4.232	962	114	45	15	51.0%
Жидачів	11.419	5.907	3.529	766	120	44	17	52.0%
Рогатин	19.480	9.986	6.115	1.251	138	39	40	51.0%
Воєвідство	210.243	121.956	43.557	11.314	1700	820	318	58.0%

Бачимо з цієї таблиці, що на ціле станиславівське воєвідство на загальну кількість 210.243 господарств було 121.956 господарств, що мали менше, як 2 га орної землі (що становило 58% усього господарств). Найменший відсоток мало-земельних господарств вказував острійський повіт (41.0%), найбільше надвірнянський (75%). На середню земельну посілость припадало лише 1.700 господарств (10—15 га землі), на велику (понад 50 га) лише 318 господарств.

ХІ

В світлі статистичних даних перепису у 1931. р. станиславівське воєвідство виявляє явища, які виступають і в інших галицьких воєвідствах, а саме — поза меншим чи більшим зростом польського елементу — передовсім перенаселення (крім гірських повітів) та велику роздрібність селянської земельної посілости. Явища ці йдуть у парі зі собою і в своїх наслідках

приносять велике зубожіння селянства. Перед війною викликували вони мандрівку нашого селянства за море та до Німеччини. По війні Америка та Німеччина припинили мандрівку галицьких селян, зате перед галицьким селом отворилася була змога мандрівки до північної Франції. Нині Франція видає робітників з Польщі, так, що перед українським мало-земельним селянством є дуже сумні перспективи для прожитку на будуче. Лишається ще наплив до міст і дійсно слідно деякий еміграційний наплив сільського населення до міст.

Наслідки перенаселення та браку землі, як одинокого вартату праці, можуть бути гірші і для селянства і для всього народу. Від них можуть охоронити галицьке село лише засоби, яких метою буде зовна зміна системи нинішнього поділу землі та нинішньої господарки.

Михайло Зварич.

Культурна праця на Лемківщині.

Загальні Збори музейного т-ва „Лемківщина“ в Сяноці.

Тихо, ні дуже тихо, але зате витривало і з повною посвятою працює невеличкий гурт українських інтелігентів у кожному городі Сяноці над збиранням цінних, старовинних пам'яток нашої культури і мистецтва з найдавніше на захід висунених українських земель — Лемківщини. Безперечно, що душею цієї мало ефектної, але зате дуже важливої музейної праці є наш відомий мистецтвознавець проф. Лев Гец. З його „заслання“ до Сянока скористав дуже багато українська культура. Завдяки його ініціативі буквально кілька одиниць, за несповна 5 років, врятувало від загину та знищення безліч пам'яток нашої старої культури на Лемківщині. Нині музей „Лемківщина“ у Сяноці зі своїми численними збірками ікон навіть з XIV. віку, церковних утварів, старинних рукописів і різноманітних документів, старинних грамот, метрик, грошей (аж гец в часів, коли в Карпатях ступала нога гордого римлянина) може стати гордістю найбільшого музею і найкультурнішого народу. До того слід ще додати, що виділ започаткував збірку одягів наших лемків і взагалі предметів повсякденного вжитку цього старого нашого племені. Тому не диво, що нашим музеєм зацікавилися вже не лише наші музеологи, учні та наукові установи як Н. Т. Ш. у Львові, Український Науковий Інститут у Варшаві та в Берліні, але і чужинці. Проречистим доказом цього зацікавлення буде візит україн-

ських музеологів у Сяноці, який відбудеться у днях 31. травня і 1. червня ц. р.

На Загальних Зборах музейного т-ва „Лемківщина“, які відбулися 5. травня ц. р., уступаючи Виділ дієсно з гордістю міг отвердити щораз то кращий розвиток музею. Збірний музей досягли вже 6.521 експонатів, в діловому році придбано 1.261 експонатів. Члени Виділу з тихими і скромними приятелями цієї музейної праці перевели досліди в 10-ох селах. Дотепер за 5 років вдалося покищо перевести досліди в 77-ох селах і містечках нашої Лемківщини. Ближчі форми про цю мурашину працю зможе довідатися наше громадянство з праці Ф. Ковковського п. н. „Культурний рух на Лемківщині“, яка не-збаром вийде з друку. Новозібраний Виділ (у складі — проф. Лев Гец — голова; о. Степан Венгрінович — заступник голови; м-р Лев Букатович — секретар; проф. Іван Флор — скарбник; м-р Мирослава Баналук — господар музею; м-р Володимир Кліш — бібліотекар і Володимир Бровар — нумізматик; з трьома членами провірної комісії: п. О. Вашичак, д-р В. Каранович і м-р О. Маділянський) дає запоручу, що праця музею йде ще швидшим темпом і врятує ще багато цінних пам'яток від знищення зуба часу. Найбільше клопоту має новий Виділ з тим, що не може примістити усього своїх гарних експонатів у малій лемківській парохіальній церкві, біля нашої

орган. Означі і до перешкоду новий виділ му-
сити подорожувати.
Зі свого боку бажаючо новому Виділові лі-
тературних усебіж у ціл дійсно зайняті праці
для нашої національної культури

Свячене у Львові.

СВЯЧЕНЕ В САЛІ ЛИСЕНКА.

Заходом чит. „Прогресу“ на Городецькій дія-
вимо та кооператив „Консумент“ відбулося в
неділю 10. п. м. в малій салі Лисенка спільне свя-
чене для членів обох товариств. Присутніх (115
осіб) привітав та довірив свячення парох
церкви св. Юра о. прабат Л. Куницький. Пред-
ставники товариств: радник Гнатішак В. (Про-
грес), п. Тихоліз В. (Сокол III.), дир. Бачинський
(Консумент) та проф. А. Березовський (Народ-
на Організація) виступили новий почин обох то-
варств. О. прабат Куницький поділився ціка-
вими враженнями зі своїх подорожей по Чехії
та Австрії та звернув увагу на розпадований
стан наших земель. Хор читальні від-
співав низку українських народних пісень. Пе-
ред голосною 10-ю скінчилося це гарне свято.
Окрема завіза з танцями протягнулася до біло-
го дня.

ЧАРНОТКА?

СВЯЧЕНЕ НА ЛИЧАКОВІ.

Заходом комітету, адоженого з представни-
ми усіх культурно-освітніх установ на Личако-
ві, відбулося спільне свячене в неділю 10. тра-
вня п. р. у домі чит. „Прогресу“ при вул. Кру-
пницькій. Свячене поблагословив Преосвящен-
ний Кир Іван в асисті о. митрані Базюка, парох
о. Дукевича, о. сотруд. Чемеринського та оо.
Новосади і Годунова. У святочній промові Пре-
осв. Кир Іван вказав до організованості у
українського громадянства під релігійним і на-
ціональним оглядом. Численно зібраних при-
сутніх та гостей привітав голова чит. „Прогресу“
о. парох Дукевич в імені усіх установ на
Личацькій ділянці. З черги промовляли: мр
В. Кривокузький від Кружка Р. III., який
оскільки привіт на руки Кир Івана від Митрополи-
ти Шептицького як жертводавця будинків, де
збиралися усі товариства та організації; від
Матірнього Таб. „Прогресу“ проф. О. Терлець-
кий, від Сокола IV. дир. О. Радловський, від
С.У. п. Заєршівна. Підчас свяченого присутні
співали воскресні та стрілецькі пісні. По свя-
ченні мова була до пізньої ночі.

СВЯЧЕНЕ НА ЖОВКІВСЬКОМУ.

Спільне свячене для членів усіх товариств
Жовківської ділянки відбулося в неділю 10. п.
м. Свідки поблагословили о. Каштенюк, який
оскільки теж побажанням якнайкращого розвитку
голосом усіх товариств і присутнім. Підчас про-
мов присутні співали народні та воскресні пісні.
Присутні співували теж двохвилинною мовчан-
кою пам'яті Полягаих Героїв. По свяченні від-
булася забава для молоді

УКРАЇНЦІ!

КУПУЙТЕ ТОВАР ТІЛЬКИ У ФІРМАХ,
ЩО ОГОВОЛЮЮТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІЙ
ПРЕСІ.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

В Мексикі в горах провінції Халіско урядові
війська розбили повстанців, при чім самі втра-
тили 800 убитих та 11-ох ранених.

В Москві отворили вчора асоціований кон-
грес жінок директорів, інженерів і техніків тяж-
кого промислу; бере участь 3.000 делегаток.

Грецькі мірлотні круги заперечують пого-
лошу, немовби атенський уряд обіцяв не про-
тивитись дозброєнню Болгарії.

Румунія святкувала вчора 70. роковини не-
залежності й соборності.

Французька рада міністрів невдоволена тек-
стом британського квестіонаря для Німеччини
— він, мовляв, надто легітимний і не бере під у-
вагу переходового періоду; німецька преса та-
кож прийняла брит. квестіонар неприхильно.

Конференція представників балтійських дер-
жав покінчилася; учасники зняли одностороннє
ставовище до питання збірної безпеки.

Румунського короля візитає в початках
чотирьох югославянський регент Павло та чехо-
словацький президент Бенеш. Припускають, що
голоси держав Малої Антанти нахрещують на
нашій напругі дальшої спільної політики

Літературна нагорода ім. Сим. Петлюри.

Комітет для випанування 10-их роковин смер-
ти Симона Петлюри оголосив конкурс на літе-
ратурний твір (прозою або віршованим) про роль
Головного Отамана Симона Петлюри у визволь-
них ам'яганнях 1917—20. р. Одна з умови кон-
курсу вимагає, щоб твір не був ні пестимістичний,
ні сентиментальний, але щоб зображував постать
Симона Петлюри під аспіктом героїстично-волюнтарис-
тичним кутом. Перша нагорода — 800 зол.; друга

— 500 зол.; третя — 300 зол. До журі входять: В.
Прохорович, гн. В. Сальський, М. Славинський,
М. Холодний та А. Крижанівський.

Діагує нас тільки те, що фундатори цієї на-
городи не вважали чомусь за відповідне повідо-
мити українську пресу безпосередньо, тільки на-
жуть нам інформуватись про українську літе-
ратурну нагороду в польській етєнциі ВУ, відки я
беремо відповідальну авістку.

Свято Юрія в Союзі Українських купців і Промисловців.

Рікшрімо святкують наші купці і промислов-
ці патрона своєї організації св. Юрія. У цьому
році цей традиційний привіт відбувся дійсно
величаво; це є ще одним доказом, що став куп-
ців і промисловців у нас росте і кріпшає.

В неділю 10. п. м. зранку відправив Преосв.
Іван Бучко в архикафедральній церкві св. Юра
Службу Божу в пам'яті Союзу Українських
Купців і Промисловців, при чому концертував
хор „Бандуриста“. Під кінець Служби Божої
Преосвященний виглосив проповідь, яку вгада-
ли глибоким думкам довго пам'ятатимуть наші
купці і промисловці, що слухали її з найбільшою
увагою.

В гоц. 11-й почалась академія в домі Со-
юзу У. К. і П. при вул. Гродницькій ч. 1. Простору
салі і сучасні м'ягати виповнили львівські куп-
ці і промисловці, як і гості та репрезентанти цен-
тральних наших установ. Академію розпочав
голова Союзу дир. Я. Скопак, вітючи почесних
членів, представників наших центральних уста-
нов, представників преси і всіх гостей та членів
Союзу. З іменем вітання бесідував, що запові-
димо волинсько-галицька делегація досі не при-
була, хоч дуже можливо, що тільки опісля-
ї дійсно в половині програми зниклася відава
делегатія, хоч у скромишому складі, ніж було
авізовано, бо тільки чотирьохчленна (аде. Вагрі-
нівський в дружині, п. Вульба і п. Михайла-
ський). Програма академії складалася з двох во-
кальних точок реферату редактора „Торговлі і
Промислу“ В. Несторовича і декларації п. Ду-
минної (віра Я. Курдилика „В доць св. Юрія“) та з чотирьох музичних точок. Хор „Бандуриста“

під управою дир. О. Пашкевича вигукував двічі
з цілою знамено пісень, п. Пр. Придоткевич від-
співав своїм галю забарвленим баритоном дві пі-
сні при фортепиановому супроводі п. Микола-
евича, а одну точку вигукував сміхливий квартет
п. Яблоцького.

Після академії відбувся спільний обід, що
розпочався молитвою і благословенством Преосв.
Бучки. При оглядах (розставлених у 3 салі) ви-
голошено низку промов і внесено кілька тостів.
М. й. забірчки голос: інж. В. Рижевський, інж.
Копач, мец. В. Рижівський, пос. О. Білик (доць),
п. Миколайський, п. Ціпановська (О. У.), інж. А.
Адамчук, дир. Я. Вагрінівський, дир. Коренець
та інші. Бесідували висловували чимало думок,
які являються на тривалу пам'ять. Підчас
обіду виконав хор „Бандуриста“ чотири пісні. До
гарного настрою привніслася теж оркестра п.
Яблоцького, яка користалася з кожної майже хви-
лини, не заноїти бесіду чи співом хору.

Спільний обід, у якому взяло участь 220 осіб,
закінчився коло 18. годий. Та тільки частина
учасників відійшла безпосередньо після нього.
Більшість залишилася для дальшої товариської
гутірки і товариських забав. У великій салі по-
чалися танці традиційною волинською і тривали
до 20-ї год. До танців грала оркестра п. Я-
лонського.

Привіт Союзу У. К. і П., що — як зазна-
чено вище — перейшов у цьому році своїм ро-
зміром усі попередні свята цієї центральної орга-
нізації наших привітантів, означив дійсно гар-
ний спомин з усіх його учасників

З наукового та мистецького життя.

Праця українського ученого над історією церкви св. Софії в Константинополі.

В найближчому часі появиться у виданнях
Понтифікальського археологічного інституту в
Римі більша праця п. Володимира Залозецько-
го, проф. Богосл. Академії у Львові, про цер-
кву св. Софії в Константинополі і про її місце в
історії охридентальної архітектури в німецькій
мові. Праця є енциклопедичною і дослід-
них подорожей автора по Італії, Греції та Ма-
лій Азії. Праця матиме в додатку численні
знімки і плани.

Церква св. Софії в Константинополі тво-
рить наче ключ для розв'язки цілої т. з. вчасно
византійської архітектури. Вона від давнього
часу займала багатьох німецьких, французьких,
італійських та грецьких учених, але не вдалося
дотепер установити її генетичної зв'язи з роз-
воюм попередньої архітектури. Більшість учених
схилювалася до погляду, що церква св. Софії є
впливом орієнтального будівництва. Порів-
няльна стилістична аналіза цієї найновішої пра-
ці вказує на властиві пізньоримські джерела ар-
хитектонічних форм (головно сартської архи-
тектури терм та палат) і на ренесанс тої архи-
тектури в добі цесаря Юстиніана. Св. Софія є
наймонументальнішим пам'ятником того рене-
сансу антично-римської архітектури в столиці

византійської держави і є немаче паралельним
явищем до цієї реставрації римського царства
та римського законодавства в нових формах ви-
зантійської імперії над Босфором.

V. КОНГРЕС ВИЗАНТОЛОГІЧНИХ СТУДІЙ В РИМІ.

Цьогорічний византологічний конгрес від-
будеться в Римі між 20.—27. вересня під патро-
натом короля Італії і міністра освіти. Праці кон-
гресу поділені на п'ять секцій: історичну, фі-
лологічну, юридичну, археологічну та мис-
тецько-історичну, літургічну і музичальну.

VI. ЗАЛЬЦБУРГСЬКІ ВИСОКОШКІЛЬНІ ТИЖНІ.

В цьому році відбудуться зальцбургські кур-
си між 4. і 22. серпня. Вони складаються, як зви-
чайно, з виладів та семінарів. Головна вага
ціогорічних курсів буде в історії старої австрій-
ської держави. Українських слухачів найбільше
повинно цікавити вилади про відношення Ав-
стрії до Східної Європи. Минулого літа було
багато лекцій, присвячених духовій історії Схід-
ної Європи. З українських учених викладав про
відношення мистецтва Риму до Византії проф.
Володимир Залозецький.

ППС за договором про Ненапад з комуністами.

В неділю скінчилися у Варшаві дводенні на-
ради Головної Ради ППС. На нарадах обговорили
внутрішню політику Польщі і прийняли низку
політичних резолюцій. В одній з них ППС вислов-
люється проти утворення „народного фронту“ з

комуністами, а вата годиться підписати з ними
договір про ненапад. В інших резолюціях ППС осу-
джає протектиторські виступи, організовані
американцями

Французькі соціалісти проти девальюації франка.

ПАРИЖ, 11. 5. ПАТ. Вчора виглосив про-
мову промову кандидат на французького пре-
мієра, соціалістичний лідер Блюм. Він вказав
на відридання франка, проти девальюації, що
стоїть у суперечності з дотеперішнім становищем
соціалістів. Ліва преса прийняла промову Блюма
дуже прихильно, прає — в резерво.

Частина радикальної преси дальше переко-
нує комуністів, що вони повинні взяти участь у
господарстві уряду. Відповідаючи, „Юманіте“ ви-
сказує, що хоч комуністи й не візьмуть участь в уряді, то
зроблять усе, щоб забезпечити йому тривалість.

П о с и л а й т е п е р е д п л а т у!

Закінчення ювілейних свят у честь Митрополита Шептицького.

Український Львів на закінчення ювілейних свят у честь свого архипастира зібрався у величезній кількості віруючих на площі св. Юра у неділю 10, травня в 4. год. пополудні. Прийшли суди процесії зі всіх львівських церков і в кількох підльвівських сіл. Велике людське море заповнює всі площі св. Юра. Над цим морем людей виштовпує український національний прапор та в середині між ними великий папський прапор. А ближче від юрбою горював ніс церковних хоругв. Прямію вражало, що більшість з оцих хоругв — це білі гарно прикрашені українськими вишивками. Велика чари святих святих була теж у таких оцих українських вишиваних ризах. Це так добре символізувало єдиність релігійного і національного життя!

На вчорашнє свято склались: відправи вечірні, проповідь та академія. Вечірню, очевидно, відправляли на подвір'ї під ясним чистим небом. Переповнена щирістю, рясністю якої, «ачеб стинали», був храм св. Юра і митрополітська палата, робила враження якогось незвичайного храму, що склепінням своїм має небо. Ітак, що збільшували два ради церковних хоругв і рухомих образів, що тяглись майже через усю площу. Проводили в більшому митрополітському палаці о. д-р Коостелник з пшквою йому плібною змісту і красномовністю форми. Академія вже з природи

річчя не могла мати того загально-народного характеру, що відправна Служба Божої.

Щодо тої відправи — одне треба зазначити: не зробила вона того враження, яке могла би, коли б наші священники трохи захотіли відійти від шаблону та пристосувати при улаштуванні цього роду масових всенародних відправ засоби новітньої техніки, хочби нпр. мегафон. Ще краще було би, якби при таких відправах можна було ввести всенародний спів, а щонайменше, якби співав величезний хор так, щоб всюди було чути як не слова відправи, то бодай мелодію церковних гімнів. Тоді в юрбі, що зрештою назагал дуже тихо стояла, не було би тих прикрих явищ, коли люди, довго стоячи на місці і не чути нічого, таки починають між собою говорити. Адже тоді дехто сквапно корисає з народи і собі поговорити, а дехто прикликає часом навіть і чужими словами до порядку тих, що перші заговорили, і, готова сварка підіть богослуження. Особливо жалко, не зважаючи на свою більшу, як у мужчій, побожність, досить легко впадають у спокосу. Справді слід би подумати над тим, щоб усунути ті побічні явища, що неохайно зменшують позитивно-виховне значення тих величавих національно-церковних свят, якими безперечно було вчорашнє кінцеве ювілейне торжество на площі св. Юра.

Обсерватор.

Окружна Торгова Надзвірна Комісія у трьох півд.-східних воєводствах.

Львівський воєвода Белін Пражмовський покликав до життя окружну торгову надзвірну комісію, що працюватиме на терені львівського, станіславського та тернопільського воєводства з осідком у Львові. До комісії покликали інж. Шварцберг-Черного, земельного власника з Білки Шляхетської як президента, д-ра І. Рукера, дир. фабрики консерв, як заступника президента, як членів: інж. І. Цемполонського, директора Хліборобської Палати у Львові, д-ра Евгена Храпливого, директора «Сільського Господаря» у Львові, Ів. Рижевича, експортера худоби й безріг, Івана Шепаровича, радника Хліборобської Палати в Станіславі, та Карла Стіменського. На заступників обрані: д-р Ст. Ішковський, зем. власник, інж. В. Неглік, дир. беконярні в Ярославі, Ол. Бобровський, радник Хл. Палати, Юл. Шепарович, директор Центрсоюзу, Мих. Джевецький.

До завдань комісії належить: zorganizувати повітових торгових надзвірних комісій, контролювати над ними комісіями, координувати їх діяльність, співпрацю з урядовими властями при ввезенні в життя приписів і розпорядків до тично обороту госп. звірятами, домашньою птицею та мясом, дати досліджування потреб у ділянці організування обороту, злиднування на домагання влади всяких проектів технічних улаштувань із ділянки торгової домашньою птицею і мясом. Вкінці: опрацювання звітів стану ринку, складання звітів із своєї діяльності перед надзвірною владою, виконання інших завдань, поручених надзвірною владою у цій ділянці, а головним в справі нотувань цін і реєстрації умов торгівлі.

Окружна торгова надзвірна комісія виконуватиме свою діяльність при допомозі торгових інспекторів, яких покликає воєвода. (Всхуц).

Наради в Женеві та Аддіс-Абебі.

ЖЕНЕВА, 11. 5. ПАТ. Нині передполуднем відбувалися такі політичні наради: Мін. Ідеа конференції нині рано з міністром закордонних справ Бекмом, з мін. Поль Бонкурмом, мін. Графом (Голандія), з мін. Монтеиро (Португалія), з яким був Васкоуелос, голова координаційного комітету та з делегатом Чиле Вікуна-Ріва.

Бар. Альфонсі відбув нараду з мін. Поль Бонкурмом, з делегатом Чиле Вікуна-Ріва та з ком. Літвіновим, який приїхав нині рано до Женев.

АДІС АБЕБА, 11. 5. ПАТ. Французький посол Бодарт з вищими урядовцями посольства склав нині офіційну візиту марш. Бадолю. Приватна розмова посла з маршалом тривала пів години. Кажуть, що марш. Бадолю дякував послові за врятування від в'язниці і смерті італійських в'язнів, які були в палаті негу.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати пошто-вими марками.

Положення в північному Китаю загострюється.

НАНКІН, 11. 5. ПАТ. Марш. Бн-Сі-Гав поцідувавши в усьому Китаю, годуючи в північному, відкликав свою димісію зі становища губернатора провінції Шансі і Су-Бн. Нанкінський уряд має з нього великого союзника у боротьбі проти поширення японських впливів. Марш. Бн

виїзав від 1914 р. на становищі губернатора Шансі великої адміністраційної адбності. Минулого року звільнився з посади марш. Бн розбіглися зусилля японців розділяти провінції Шансі та Су-Ян.

НОВИНКИ.

— На уфудування вітражу в Успенській церкві з нагоди 70-ліття о. к. Д. Лопатинського зложив в захристі Успен. церкви Ізидор Громичинський 5 — зол.

— Живить Серце, відім „Надія“ — першорядний пансіон, окрема їдальня, веранда, знаменитий харч, чудове кімнати. Відчинений вже від 20. травня. 2108 1—8

— Найкращі лиси, пелеринки виконує і поручає Ю. Глушевський, пл. Капітульна 3. Тел. 254-46. Приймає футра на переховання лисом. 10—?

— Заг. 36-ри Нар. Лічниця. Пригадуємо П.Т. Часна Нар. Лічниця, що Заг. Збори відбулись ся дня 13-го м. в середу в год. 6. веч. у власній дом'ї Т-ва (П. Скарги 4). 2109

— Симфонічний концерт у Бориславі відбу- деться у виконанні Львівської Фільгармонії в четвер, 14. п.м. в залі «на Палає». Частина доходу призначена на Фонд Праці.

— Надзвичайні Зсгалні Збори Відділу Українського Центрального Комітету у Львові відбудуться в неділю, 17. травня 1936 р., в год. 9-й рано в дом'ї Ключу Українських Емігрантів у Львові, площа Бернардинська 2, I пов. з таким порядком денним: 1. Святкування 10 роковин смерті бл. п. Головного Отамана Симона Петлюри, 2. Справа гошпартів, 3. Біжучі справи.

— Львівська радіостанція буде в найближчому часі розбудована. Її силу збільшать з 15 на 50 кіловатів. Так само розбудують радіостанцію у Вільні.

— Курс деревного промислу в Рафайлові. Заходом повітового відділу в Надзвірній організовано в Рафайлові 7-місячний курс артистичного деревного промислу, що має на меті зберегти рідну гуцульську культуру. На курс записалося 20 гуцулів.

— Дорогові роботи в Надзвірній. Миська управа в Надзвірній урухомила дорогові роботи, при яких зайнято заняття поверх 100 робітників.

— Нові ректори. Ректором львівського університету вибрано проф. ботаніки д-ра Стан. Кулячинського. Ректором краківського університету вибраний теж проф. ботаніки д-р Влад. Шафер, познанського університету проф. Фр. Перетятко-вич. Ректором гірничої академії в Кракові вибрани проф. інж. Влад. Таклінського, краківської академії мистецтва проф. Фридр. Павча.

— Хто виграв на лотерії. В шибівському татневі держ. клас. лотерії апали м. ін. такі більші виграни: 10.000 зол. на ч. 10569 35417 56303 56790 157881. 5.000 зол. на ч. 41179 77851 131831 186882. 2.000 зол. на ч. 12354 20988 26667 36293 56840 75481 115388 122611 124710 128317 146585 147015 162270 162277 165105 167114. 1.000 зол. на ч. 5797 6774 8260 14246 25918 33118 41387 42032 50476 55548 67092 71012 71030 76695 82406 83585 91271 102990 111752 140541 145306 146536 149306 145025 155208 167070 167161 169206 173990 174916 177291 177664 188159 189112 191784 194275.

— Підпалюють ліси. В останніх часах стверджено кілька випадків підпалення соснових культур у лісах сілки Броди. Наслідком підпалу згоріло 2 і пів гектара 8-літньої соснової культури в лісництві Фільварки. Підложено теж вогонь у лісництві Коношків і лісництві Руда. Вогонь знищив 9 гектарів кільканастілітньої культури.

— Під загрозою посухи стоять цьогорічні за- сіви в цілому краю. Вже зима мала дуже мало опадів і земля висохла, заки настала весна. Від двох тижнів триває посуха з фатальними наслідками для ярих засівів, що представляються гірше ніж середню. Посадження барбариса переважно ще не виїшла із землі. Стан озимини також не світлий, особливо жита. Взагалі озимина перебула зиму сабо, місцями вимерзла з браку снігу і назагал прорідилась. Суша може її цілком знищити. Загрожена теж вся огородинна, що по- трібує конче дощу, якого не заступить підливання Овочеві дерева перебули окрімну пору добре, а весняні холоди причинилися значно до зменшення кількості галапасних комах, що овочам виїде тільки на добро. Якщо тривень опадями не допише, загальні наслідки можуть бути сумні.

— Львівська хроніка. З бюро Т-ва власників ре- альностей при вул. Галицькій вкрали влозники 1.200 зол. — За комуністичну роботу засуджено у Львові 22-літнього Озю Вітліна на чотири роки в'язниці.

— Загострення в'язничого режиму. Управа в'язниць у Польщі оголосила новий розпорядок, що загострює дотеперішній режим. В'язням не вільно посилати більшу пачку як на 4 кг. і то ли- ше двічі в місяць. Як в'язень дістане дві харчеві ласки, то йому не вільно нічого купувати в кан- тині. Як дістане одну лише пачку, може дещо со- бі докупити. Хто не дістає ніяких посилок, може двічі в місяць дещо собі докупити, але дуже ма- ло. Хліба може купити тільки півтора кг. на два тижні. Якщо прийде харчева посилка, що важить більше як 4 кг., то в'язневі видають тільки 4 кг., а решту забирають до кухні, для в'язниці. Заго- стрено теж інші приписи для в'язнів.

— Страйк будівельних робітників у Львові триває далі та проходить спокійно. У понеділок прилучилися до страйку кафлярі, робітники м'я- сої бетонярні, каналового поготівля та частина робітників м'яських плантацій. Відбуваються засі- дання управ ріжних професійних союзів.

— З життя української еміграції у Львові. Дня 19. квітня в локалі Ключу Українських Емі- грантів (пл. Бернардинська 2) відбулися річні за- гальні збори Т-ва Допомоги Емігрантам з Укра- їни у Львові. З відчитаних Управою звітів вия- вилося, що грошових допомог хорим, безробіт- ним, переїзним емігрантам та стипендіатам-уч- ням у різних школах видано 2.679 зол. 75 сот. Збори ухвалили висловити привідну гарячу по- дяку Українській Парляментарній Репрезентації й усім тим українським громадським та еконо- мічним установам, що в минулому році виїняли Т-ву моральну й матеріальну допомогу. Зокрема збори звалили за свій прийнятний обов'язок ще подякувати за прихильність до праці Т-ва в ми- нулому році: сенат. Ю. Павличковському, почес- ному своєму членові д-рові С. Федакові, п. прези- дентові Іванні Левицькій, директорам Я. Колту- зякові, Ю. Шепаровичеві і Я. Скопнякові, коо- перативі „Будучність" у Тернополі, кооперативі „Каса Задіткова" в Кам'янці Струмиловій, Окруж- ному Союзові Укр. Кооператив у Збаражі та хвальним редакціям наших щоденників „Діло" й „Новий Час". На зборах вибрано нову Управу Т-ва, яка уконститувалася так: голова Т-ва Ан- дрій Петренко, заступники голови Володимир Дорошенко й д-р Василь Сімович, скарбник Ми-

МИСТЕЦТВО ОКОУЖОЇ ЛІГІ.

Львів. Р. К. С. — Ресоя 1-2 (2:1).
Ярослав. Стілко — Другий Союз 4:1 (3:0).

СТАНІСЛАВІВ. Погонь (Стріл) — Ресоя 1:0 (0:0).

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

Львів. Чорн — Рекорд 3:2 (1:0).
Львів. Чорн — Білий Орел 3:3 (3:3).
Львів. Сметель — З. С. К. 3:3 (1:1).

КОПАНИЙ МЯЧ ЗА КОРДОНОМ.

БРЮСЕЛЬ. Бельгія — Англія 3:2 (0:1). По невдачі у Віллі англійська дружина прогала також у Брюссель.
ГАМБУРГ. Ф. Ц. Евертон — Гамбург 3:0.
ЛЮКСЕМБУРГ. Ірландія — Люксембург 5:1.
БУКАРЕШТ. Румунія — Югославія 3:2. Видати 35.000.
Судювава бельгійці Лангелус.

Нові книжки й журнали.

SUDETENDEUTSCHE BESCHWERDE AN DEN VÖLKERBUND über den Erlass des Ministeriums für nationale Verteidigung der Tschechoslovakischen Republik betreffend die Vergabe staatlicher Lieferungen. 1936. Verlag Karl H. Frank, Karlsbad—Leipzig. Стор. 87+карт (циграм).

ЖЕРТВИ

НА БУДОВУ ШПИТАЛЮ ІМ. МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ.
Виказ XLIX.

Зложили: 2.000 зол. Маслосоюз як VI. пам. ліжко, 1.000 зол. Центросоюз на VII. пам. ліжко, по 100 зол. д-р М. Дзюрович на IV. пам. ліжко в УКОДІ на V. ліжко 155 зол. о. О. Гаєришин — Стрий, дохід з юв. концерту, 55 зол. кооп. "Надія" — Лисичий, 40 зол. о. К. Ясеницький Жовтань, дохід з юв. концерту, 80 зол. д-р

Могильницький, Рівне, 27 зол. дох. ур. Романів, по 17 зол. фін. "Просвіти" Павловолицька, дохід з англійської збірки на юв. концерті в Рівне, по 20 зол. І. Антошечко (М. Гіжовська, Львів, 15 зол. чл. "Просвіти" Володимир Село, 13 зол. о. Л. Дорош, по 10 зол. Центросоюз, рід. Маркелівич, Львів і Рай. Молочарня — Гай. К. Львова, 9 зол. збірка церкви Побужань, 8 зол. пар. ур. Збараж, 3 зол. церква Кустин, 4 зол. пар. ур. Церківна, 1 зол. Л. Боровський, Суботин.

35 ам. доларів о. М. Данилович, Нью Йорк, 30 а. а. Українське Н. Об'єднання Америка.

В чеських коронках: 600 д-р Малінський, по 200 ч. д-р Вовк, д-р Ортинський, д-р Белей і д-р Слюсар, по 100 д-р Загребельний і д-р Скоморовська, по 60 д-р Лісецький, д-р Загородний, д-р Прокопів, д-р Шибалко, д-р Долінський і д-р Загребельний.

Усім Жертводавцям складає ширшу подяку

Управа Нар. Лічниці.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича

Миколай и Діа:
12. V. Німа теща.
13. V. Лів в Ассиній.
14. V. Ілляді.
15. V. Спідкоменці.
16. V. Отаман пісн.
17. V. Гори говорять.

Великий Театр:

Вівторок, 12. V. год. 7. веч. Жалібна Академія.

Середа, 13. V. год. 8. веч. "Грулі рибі".

Театр Ріжнородностей:

Середа, 13. V. год. 7.30 веч. Виступ Варшавського Циркуля "З Передіаком"; год. 9.30 веч. Виступ Варшавського Циркуля "З Передіаком".

Ліна.

АПОЛЬО: "Мазур" в Полею Ногрі.
АТЛАНТИК: "Пан Твардовський".
ВАНДА: "Передіація", "Забута мелодія".

ІРАЖИНА: "Бенгалі".
КАСІНО: "Діа з постерестанте".
КОЛІСЕЙ: "Велика книжка та готельний діло" і ревія.

КОПЕРНИК: "Панове в циндрах".
МАРУСЕНЬКА: "Осудженець" колірова гротеска. "Почта панут".
МЕТРО: "Вондер бар".

МІРАЖ: "Росеміні очі" в Шері Темпл.

МУЗА: "Пісня кохання" з Ів. Кепурою.
ПАН: "Забута людина" і "Нічна стежа".
ПАКС: "Недокінчена симфонія".

ПАЛІС: "Петро Ібетсон".

РАЙ: "Діа тебе піваю" (Кепура).

СВІТ: "Діа в Будапешті".

СТИЛЕВ: "Фолі Бергер" із Морісом Шенвалі і ревія "Гравень у цвітті".

ТОН: "Кабінет москониш фіур".

УТІХА: "Невідний промінь" і ревія.

ХІМЕРА: "Гасна жінка".

ФОТОПЛЯСТИКОН.

(на Маринська 5.)

Норвегія

Акордонне радіо.

Вівторок, 12. травня 1936.

Відень (506/8) 12.00 Концерт, 17.15 Сучасні пісні на жин. хор, 20.10 Концерт присв. творчості Регера, Братислава (298-8) 17.50 Маларські танки, 19.10 Танк. музика, Прага (470,2) 17.20 Дуети Бендла та Двожака, 18.25 Пісні Регера та Шуберта, 21.00 Галевий концерт, 22.15 Скрипковий респіталь, Париж (1648) 11.00 Симф. концерт, 20.45 "Ля Газет де Монмартр" весел. акад., Білгород (437,3) 13.15 Пісеньки, 17.00 Арті, 19.50 Популярні мелодії, Берлін (356,7) 8.30, 19.15, 20.10 Музика, 19.00 "Гамлет" увертюра Нілса Гаде, Кенігсвустергаузен (1571) 14.00, 16.00 Музика, 17.45 Сута нм. нар. пісень, 20.10 Капелла Лівшкова й дуєт акордоністів. Колян (455,9) 20.10 Пісні й музика Г. Бламелзата, орк. хор, 21.15 Віртуозні мелодії, Мінхен (405,4) 11.00 Музика для села, 13.15 Концерт орк., 16.50 Концерт на скр. і орк. А. моль Шпора, 20.10 Листів вечір, 22.30 Нордінські пісні, Меркер сопр., Будапешт (549,5) 12.05 Соаліст, 17.00 Спіа, респіталь у супр. циг. орк., 21.40 Форт. респіталь, Міданіо (368,6) 11.30 Популярна музика, 17.15 Танк. музика, Рим (420,8) 13.15 Розр. концерт, 20.40 Концерт хору, 21.30 Орг. респіталь.

Середа, 13. травня 1936.

Відень (506/8) 12.00, 13.00 Концерт, 17.00 Сучасна австр. музика, 19.30 "Чонгор Тінда" муз. казка М. Верешмартія, Братислава (298-8) 19.30 "Матія Грестанський" оп. Рісінського, Прага (470,2) 8.00 Концерт фізг. оркестри, Париж

(1618) 11.00, 20.00 Спіа респіталь М. Жіпар і форт. твори, 20.45 Театр. акад., Вілгород (437,3) 13.15 Віолончелі, 17.45, 20.00 Пісеньки, 24.00 Симф. концерт, Берлін (356,7) 8.30, 14.15 Музика, 10.45 Улюблені оп. дуети, Кенігсвустергаузен (1571) 14.00, 16.00 Музика, 16.00 Нова форт. музика, 21.15 Камер. концерт, Мінхен (405,4) 11.40 Музика для села, 20.45 Вечір опер, Будапешт (549,5) 12.5 Салон музика, 16.45 Форт. твори Листа, 19.30 "Янош Вітез" водевіль Качога, 23.30 Циг. музика, Міданіо (368,6) 11.30 Легка музика, 17.15 Камер. концерт, 20.40 Симф. концерт, Рим (420,8) 13.10 Легка музика, 20.40 Опера.

Львівське радіо.

Вівторок 12. травня 1936.

7.15 Верба, 7.18 Пораиний денник, 7.45 Богослуження в Вільній, Перенесення серія марш. Пласудького та танкиних оркестрів його матері, 13.15 Полудняний денник, 17.30 "Похорон Казимира Великого" кантата Б. Валевського до слів Ст. Виспянського хор, 17.45—18.15 Короткі інф. репортажі з Кракова, Львова, Катовиць, Лодзі, Познані, Торуні, Варшави, 18.15 Випок із приказу марш. Пласудького до польського війська, 18.20 Орган. респіталь, 19.45 Промова для закорд. поляків, 19.50 Фрагменти з похоронів у Вільній, 19.45 Жалібні пісні, хор у перерві "Трагічна воля" Каз. Везинського а рецитатив С. Ярача, 20.45 У година смерті (Дзювич), 21.15 "Останній верб" симф. поема І. Миклашевського, 21.40 "Рансоль Валелю" поет. акад. з Виспянського, 22.10 Вечірній денник, 22.25 "Жалібна поема" Бол. Войтовича, 22.55 Шопен: Жалібний марш (орк. хор), 23.05 Репортаж у франц. мові, 23.20 Верба.

Середа, 13. травня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня акадія, 7.35 Трохи інформація, 8.50 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудняний денник, 12.15 Огородів, 12.30 Концерт орк., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Концерт бажань, 15.15 Експорт, 15.20 Бірка, 15.30 Ліжовий фантазія з гр. пл., 16.00 Мандрівки довкола гальбу, "Філігдіа зветься Суомі" для ст. дітей, 16.20 Пісні в анк. Ольги Ладя в супр. форт., 16.45 Гутірка музика зі саухачем радіа, 17.30 Громадський і службовий, 17.20 Концерт у шк. свич. квартету, 17.50 Нові істор. праці, 18.00 Трипідатка не в фєральна (ніз години муз. боротьби із забобонами), 19.30 Літер. парис: Самородний тєатр, 18.45 Фолі. респіталь, 19.00 "Чому не здужаємо?" диск. гутірка д-ра Вов. Бабія, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Рекламний концерт, 19.35, 19.39 Спиртові акадія, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 Італійська пісня з гр. пл., 20.45 Вечірній денник, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 Шопенівський концерт, 21.30 "Плоди ортографічного союзна" літер. парис К. Іжиковського, 21.45 Актуальна гутірка, 21.55 Концерт орк., 23.05 Танковим кроком гр. пл.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Варшава 11. 5. (ПАТ).

Купно — продаж: Бельгія бельг 90.52 — 90.10; Долари американські 5.32 — 5.29, Долари канадійські 5.29 — 5.23, Франк фр. 35.08 — 34.94, Франк шв. 172.49 — 171.65, Фальорені голландські 360.02 — 358.30, Фунти англ. 26.55 — 26.33, Гуальдені данц. 100.20 — 99.80, Кор. чеські 19.40 — 19.00, Корони данські 114.19 — 117.35, Корони норв. 132.91 — 132.00, Корони шведські 136.43 — 135.15, Ліри італ. 36.00 — 34.00, Марки фін. 11.66 — 11.45, Марки нм. 141 — 138, Пєзети є спан. 63.00 — 62.00, Шилл. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 159 — 154.

Девіз.

Бельгія 90.35, 90.53, 90.17, Берлін прод. купно 213.98, 212.94, Дампінг прод.—купно 101.20 99.80, Голландія 359.30, Копєнггага 117.90, 118.19, 117.61, Лондон 26.42, 26.49 26.35, Н. Йорк 5.31 і 5/8, 5.32 і 7/8, Нью Йорк кабелі 5.31 і 3/4, 5.33, 5.30 і 1/2, Осло 132.00, 132.03, 132.47, Париж 35.11, 35.08, 34.94, Прага 22.02, 22.06, 21.98, Стокгольм 135.10, 136.10, 136.43, 135.77, Ціріх 172.15, 172.49, 171.81, Відень прод.—купно 100, 99.60, Міданіо продаж—купно 42.34, 41.80, Ієльські прод.—купно 11.60, 11.60, Мадрид 72.58, 72.15, 72.43, Монреаль продаж—купно 5.29 і 1/4, 5.26 і 3/4 — неоднотипна.

Акції.

Банк Польський 105, Міданіо 11.25 — 11.50 — 11.25, Старахович 35.25 — 35.75.

Папери.

3-пр. інвест. I ем. 66 — 66.75 — 66 — 66.25 — 65.75 серії 71—72, 3 інвест. 2 ем. 66 — 66.25, 65.75 серії 72.50, 5 конверсійна > 2.50 о дол. 81, 4-пр. прєм. дол. 48.50, 7 стаб. 63.25 — 64.25 — (ост. дрібні).

ЦІНИ "МАСЛОСОЮЗУ".

"Маслосоюз" повідомляє, що в дні 11-го травня ц. р. кооперативам платити за:

1 кг. масла десерт. 2.55 зол.
1 кг. масла десерт. бочкового включно з боч. опакуванням 2.40
1 кг. масла експорт. включно з експортним опакуванням 2.40
1 кг. масла 2.40
1 д. молока 0.15
1 д. верш. 2.65

Тєндєнція на масло і на молоко сильна, на ліній зростає.

Маслосоюз повідомляє, що від 11. V. ц. р. пакети своїм доставляти за 1 кг. ліній пакт. птінц. а також подати птінц. пакт. м. с. у ліжові, (на Більшєського ч. 3):

курят вол. товсті без острів. і. ка. 1.10 зол.
курят вол. товсті і. ка. 1.60
принимавури в необхідній кількості.
Птінц. негодовану приймає по дешєйшій ціні.
принимав мовних доставля.

Подяка.

Прибиті горем по втраці Найдорожнього Нашого Мужа і Батька бл. п. Франца Ковальського, лікаря вет. в Станіславові, дякуємо всім тим, що за вєсь час довгої недуги Покійного виявили для Нєго стільки серця і в день похорону віддали Йому останню прислугу.

В першу чергу дякуємо дуже Всєч. о. дек. Юстинові Грінякові, парохові Янинці за ласкавий провід у похороні та Ви. Дрові Д. Гакевої, що як товариш Покійного не щадя ні трудів, ні часу, щоб нести зовсім безкорисну поміч своєму Товаришеві.

Жінка з дітьми.

Станіславів, дня 9. травня 1936 р.

МЕШКАННЯ

ТРИ ГАРНІ великі покої кухня, повний комфорт, при трамваї, Вілківська 2 ра Личаківської. 2-5

ДО ВІНАЙМУ два покої, кухня, повний комфорт, І поверх Геніна 34. 2107 1-1

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

НА ДОГІДНИХ УМОВАХ шукаємо енергійних, авправних заступників і заступниць на поодинокі поєвти до укр. Видавництва. Зголошення раз із референціями слати до "Діла" під "Видавництво". 2094 2-2

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

МОЛОДА особа займеться дом. господарством, дітьми чи хором. Радо шнє, вишнє. Зголошення Грінчичина, Півні, п. Ізмірна. 2104 2-2

КУПНО - ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ дім над Дністром коло Ізміра в добрім стані, соняшний, 4 кімнати, кухня, ванна, господарські будівки, город і садок. Інформації: Станіславів, Колонія 22. Софія Яворська. 2602 3-7

ПРОДАМ дім поверховий, в містечку, новий, 10 кімнат з 5 моргами першокласної опіокації, городом і господарським будинком. По вясненні звертатися до м-ра Володимира Наливайка, Поморяні. На відповідь долучити марку. 2095 2-3

РІЖНІ

МОТОЦИКЛИ, самоходи, купно, продаж, коміс. замша Автоспорт, Львів, Савицького. 1904 11-13

ФОРНИРИ і ДІКТИ найдешєвше закупля у фабричних складах Львів, ЗЬРУДЛЯНА 3, тел. 271-14. 2063 4-12

КУПЛЮ зраз. вагового кожну скляність бараболі жовтої з Галичини або Волині. Оферти: Роман Будзій, Катовиці, "Маслосоюз", Шопєна 1. 2102 2-3

КАПЕЛЮХИ мужєські, ШАПКИ військові, студєнтські і спортові. Ян Вітман, — Львів, Трилундзьська. 2039 4-5

ОГОЛОШЕННЯ.

ТЕХН. ДЕНТИСТИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ

Д. КЛЕТЦЕЛЬ

Львівських ДІТЕЙ 9.

Містки і корони білі в ціні зниженій і на догідні умовини сплати. 2075

WOMEN'S MIRROR

"MI-KA"

САЛЬОН МОД ВУЛ. Пекарська ч. 1 а.

виконує: найновіші моделі капелюхів, модичної виробки, рукавички, квіти. 1914 8-30

Тревала ондуляція

тоді добра, якщо виконана СПЕЦІАЛІСТОМ АЛЬБІЗОМ СТОНОВСЬКИМ, МИКОЛАЯ І. Б. співробітником Фіми Кутковським. 2-3

СВІЧКА С-Г'З

"САНОС", Львів, Ка. Танської 3. Іскри можна дістати інформації безплатно.